

←← Lilletool: efektnie disain varasemast loomingu-perioodist.

Lennujaama sisekujundus 1980. aastast, nüüdseks on lennujaam uue näo saanud.

“Ma ei võta elu metsikult tõsiselt,” nentis särtsakas naisterahvas kohe intervjuu alguses. “Mõni teeb tööd hambad ristis, olgugi et mingit tulemust ei ole. Mina aga olen alati öelnud, et tuleb teha nalja, võtta elu vabalt ja vahepeal pidutseda, siis laabub kõik iseenesest.”

Nii on ka läinud. Kolme lapse kasvamise ja nüüd ka kolme lapselapse kasvatamise kõrvalt on Maile Grünberg jõudnud luua palju värviküllaseid ruumilahendusi, põneva disainiga mööblit, korraldada näituseid ning juhtida Disaini- ja Arhitektuurigaleriid. Jõuab praegugi.

Isa suunas sisearhitektuuri juurde

Lastemuusikakooli kiitusega lõpetanud Mailele pani mõtte hakata sisekujundusega tegelema pähe muusikust isa, kes ei soovitanud tütrele tulevikus muusikuna leiba teenida.

“Ta ütles, et naistel ei ole muusikas midagi muud teha, kui orkestris pilli mängida või siis hiljem õpetajaks hakata,” meenutas Maile. Tollal ei rääkinud keegi ka koorijuhtimisest või heliloomingust, naiste perspektiiv oli Maile sõnul vilets. “See oli tollal meeste pärusmaa,” tõdes ta.

Otsusele sisuarhitektuuri õppima minna aitas kaasa see, et pärast lastemuusikakooli lõpetamist jäi keskkooli lõpuni veel üks aasta ja just see Mailele tema enda sõnul põntsu panigi.

“See aasta oli väga hea. Kui oleksin muusikakooli ja 11. klassi ühel ajal lõpetanud, oleksin kindlasti muusika juurde jäänud,” tunnistas Maile ja lisas, et on rahul, et tee ta hoopis Eesti Kunstiakaademiesse viis.

Reklaam, info lehtedes ja suur huvi

1992. aastal loodud Corrida baari iseloomustas julgetes toonides sisekujundus.

sisekujunduse vastu tegid eriala valiku Maile jaoks lihtsamaks, samuti selle ala vaieldamatud tipud Väino Tamm, Leila Pärtelpoeg ja Vello Asi, kes tudengeid tollal õpetasid.

“Nende edust inspireerituna ma ilmselt seda eriala õppima läksingi. Neil oli siis hiilgeaeg. Ega rohkem sisekujundajaid tollal polnudki,” naeris Maile ning meenutas kooliaega, Kihnu saarel toimunud praktikaid ja maalimistunde Pirta jõe ääres hea sõnaga.

Töö tehases karastas

Maile esimene töökoht pärast kooli oli mööblitööstuses. “Standardisse oli vaja tööle spetsialiste ja nii ma siis sinna läksin,” sõnas ta. “Olen tagantjärele sellele ajale väga tänulik. Keegi teine ei tahtnud

tollal tehasesse tööle minna, aga sealt sain ma põhja alla, et mööblit kujundada,” selgitas nüüdseks paljude mööblikomplektide autor.

Tööde näidised, mis tootmisesse läksid, protsessi jälgimine ning koostöö konstruktorite ja laborinaistega andis Mailele väga hea kooli, mis kestis üheksa aastat. Pärast seda töötas ta veel EKE Projektis ning Tallinna vineeri- ja mööblikombiinaadis.

“Nõukogude ajal oli töökohti kunstnikele rohkem ja kõik tööd tehti riigi kulul valmis. Palju sai ära teha, ei olnud mingit palumist ja mungumist. Nüüd on kontakte ja võimalusi ääretult palju, aga ka konkurents on suurem,” nentis Maile. “Need, kes on agarad, suudavad ikka oma asja edukalt ajada, lihtsalt aeg ja mastaap on